

på adgangen, og jeg ved ikke hvad. Og: over en lang periode, og nu må vi se.

Med hvilken begrundelse blev det sagt? Med en eneste begrundelse. Det var selvfølgelig, fordi man ved, at der er en meget, meget stor og udbredt skepsis i den danske befolkning over for at indlemme et meget stort muslimsk land med ca. 70 millioner indbyggere i det øvrige EU.

Det er ikke rimeligt, og jeg synes lige så godt, at man kan sige tingene ligeud.

Lad mig afslutningsvis sige noget til statsministeren, justitsministeren, integrationsministeren, hvem der har berøring med emnet, om en person, som vi har diskuteret vældig meget her i den forløbne uge, men hvor det ikke har været rejst i Folketinget. Der har ikke været mulighed for det, fordi vi ikke har været indkaldt. Men jeg vil godt tillade mig at nævne den tidligere guantánamofange Slimane Hadj Abderrahmane.

Det er helt urimeligt, at regeringen ikke har taget det problem mere alvorligt. Det er helt urimeligt, at man kan sidde og småsludre i tv om, at nu skal statsministeren og forsvarsministeren bare myrdes, og det skal være helt legitimt. Det er sådan en slags talkshow, som vi har været vidne til, og det eneste, der sker, er, at de nu fra Politiets Efterretningstjeneste går ud og siger – sikkert med accept fra regeringen, det kan jeg forestille mig – at nu har han virkelig ændret opfattelse. Nu er han blevet en rigtig artig dreng. Han kunne ikke drømme om at gøre noget som helst. Det kunne han heller ikke, da han kom hjem fra Guantánamobasen.

Jeg synes, det er et meget, meget stort problem. Jeg synes, det er et stort problem også i forhold til andre lande, hvilket regeringen ellers normalt lægger meget stor vægt på.

Hvorfor i alverden har man ikke varetægtsfængslet den mand? Hvorfor i alverden har man ikke nærmere undersøgt, om han eventuelt har et netværk i Danmark? Hvorfor i alverden har man ikke undersøgt, om han virkelig er en dødsensfarlig terrorist, om han er så farlig, som USA tidligere har givet udtryk for? Det synes jeg er for ringe, det kan jeg roligt sige til regeringen. Der synes jeg, man skulle træde i karakter og vise, at man har en ordentlig retstilstand, og at man ikke bare vil acceptere sådan nogle ting.

Kl. 10.55

Jeg kan se, at min taletid er udløbet, og det skal så være min opfordring til regeringen, at den virkelig tager den slags ting alvorligt, at den ikke bare siger, at vi har ytringsfrihed i Dan-

mark, og så skal man kunne sige hvad som helst.

Det er næsten ikke til at holde ud, hvad vi kan sige i forhold til ytringsfriheden; at man hele tiden påberåber sig ytringsfriheden, som er et gode, og som det er godt vi har i Danmark, men hvor man nu tillader sig at gå langt, langt, langt over en retsmæssig grænse og i forhold til almindelig anstændighed, som det bl.a. er sket i det her tilfælde og også i en lang række andre tilfælde på udlændingeområdet.

Det synes jeg regeringen må skrive sig bag øret. Regeringen må tage det alvorligt, meget, meget alvorligt. Det, der foregår, er ikke rimeligt, altså at vi bare lader stå til på de her områder. Der bør regeringen være meget, meget mere aktiv, være mere modig og blæse på, at der måske er nogle i Folketinget, eller hvor ved jeg, der falder over en. Jeg er ikke i tvivl om, at den store del af befolkningen vil synes, at det ville være velgørende, hvis regeringen trådte i karakter på det her meget, meget væsentlige punkt.

Formanden:

Så er det Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Den tidligere statsminister Oluf Palme har engang sagt, at politik er at ville. Det er ikke helt nok for mig. Det er ikke nok at ville. Man skal ville noget, og man skal derved ville at turde vælge.

For mig kan kernen i den politiske drivkraft i stedet udtrykkes med følgende tre ord: værdier, visioner og vilje. Der skal være en indre og en ydre sammenhæng. Det fortøner sig måske lidt i de daglige partipolitiske slagsmål, men desto vigtigere er det en gang imellem at fokusere på sammenhængen mellem livsværdier, det visionære samfundsengagement og viljen til de konkrete resultater i dagens og vejens politik.

Det helt fundamentale afsæt for os Konservative er at finde i vores syn på livet og dets mangfoldighed. Som konservativ betragter man livet som en gave, der skal modtages og bruges med lige dele alvor og lidenskab. Livets fordring er at klare sig og sine og helst lidt mere, så de, der ikke kan klare sig selv, også kan blive hjulpet. Kan man selv klare tingene, kan man til gengæld ikke være bekendt at bede andre om at ordne dem for sig.

Derfor er det, at vi Konservative kræver en målrettet vækst og forskningsstrategi som svar